

Smo potomci Venetov?

Še bolj kratko in jedrnato

*Slovensko bolj zvenela bi venetska rekla,
če Boru v verzih bi beseda tekla.
Spregledali bi znanstveno strogost
in bolj cenili pesniško prostost.*

Boris Majer

Ponovni odgovor Mateja Bora (KL, 27.10.1988) samo potrjuje tisto, kar sem trdil v KL 20.10.1988, da Bor o zgodovini in metodi zgodovinarjevega dela ne ve veliko. Analogno z njegovo metodologijo, po kateri je toponim Postumia v antiki gotovo obstajal, le na dokaz bo treba še počakati, bi lahko postavili npr. trditev, da smo Slovenci – Pigmejci. To, da tega ni v virih, pa ne pomeni, da ta trditev ni resnična; le v doslej poznanih virih ni tega očitnega dejstva. Toliko slabše za vire! Toda kljub tem Borovim metodološkim novotarijam zaenkrat še zmeraj velja – in ne samo v zgodovini – da je treba hkrati s trditvijo servirati tudi dokaz za to.

O zdravi pameti kot konstitutivnem elementu Bora zgodovinarja pa tole: kar je za Bora zdrava pamet, ni zame nobena pamet in (verjetno) obratno. Edini možen zaključek torej je, da je zdrava pamet zelo relativna zadeva, s katero si pri spoznavanju preteklosti le bolj slabo pomagamo. Še zmeraj štejejo le dejstva, ki so velikokrat naravnost skregana z (navidezno) zdravo pametjo. Če bi se človeška zgodovina gibala po neki zdravi pameti, potem bi bilo delo zgodovinarja nepotrebno, saj bi bilo vse logično jasno (za nazaj in za naprej). In ali se Boru morda zdi, da se današnji svet obnaša po zdravi pameti?

Da drugače mislečim odrekam pravico do njihovih lastnih pogledov, kot mi očita Bor, ni nič drugega, kot njegova paranoja. Pomirim ga lahko, da sem daleč od takšne moči, ki bi mi omogočala komu odreči to pravico. Imam pa o celi stvari svoje mnenje, ki ga imam pravico zastopati (kot on svoje). Glede indoktrinacije, s katero venetologi požegnajo vsakogar, ki se ne strinja z njihovim mnenjem, pa lahko mirne duše vrnem servis.

Pravzaprav je že malce neprijetno, da zelenec deli lekcije akademiku, zato se poslavljam in vse venetologe prav lepo pozdravljam. Upam, da se pri pisanju svojih tekstov vsaj pol tako zabavajo, kot sem se jaz pri branju njihovih besedil. Zbogom!

Peter Štih